கண்ணாடி மனிதன்

கண் முன்னால்
பழுத்த இலைகளாய்
உதிர்கிறது வாழ்க்கை

நிர்வாணத்தை
மூடிக்கொள்ள
தவிக்கும் ஓடையாய்
கண்கள் சொல்லும்
கலைக்காண கதைகள்
காடு களைந்து
கதவைத் திறந்தும்
உதாரியாய் தவிக்கிறது
உள் மனம்

வேர் விடாத
மரத்தைப் பார்த்து
விழி பிதுங்க
பழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது
சூரியப் பழம்

சிந்திக்கத் தெரியாதவனுக்கு
எதைச் சொல்லி
என்ன பயண்
ஒரு கல்லில்
ஒரு மாங்காய்
கூட விழாமல்
சிதறிப் போகிறது
கண்ணாடிக் கூடு !

வெ.தேவராஜுலு